

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk (przewodniczący)
SSN Marek Dobrowolski (sprawozdawca)
SSN Mirosław Sadowski

w sprawie z odwołania D. P.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 21 września 2018 r.

w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na pięć

z sześciu stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w C.,

ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 274,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 21 marca 2019 r.,

**1. odracza posiedzenie do czasu ustosunkowania się przez
Krajową Radę Sądownictwa do wniosku Odwołującego się z dnia
14 marca 2019 r. o odroczenie posiedzenia Sądu Najwyższego w
niniejszej sprawie;**

**2. wyznacza Krajowej Radzie Sądownictwa tygodniowy termin
na zajęcie stanowiska odnośnie wniosku Odwołującego się o
odroczenie posiedzenia;**

**3. nowy termin posiedzenia postanawia wyznaczyć z urzędu
po upływie terminu określonego w pkt. 2.**

UZASADNIENIE

W dniu 21 września 2018 r. Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę nr [...] w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na pięć z sześciu stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym

w C., ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 274. Od powyższej uchwały Krajowej Rady Sądownictwa odwołanie do Sądu Najwyższego w dniu 3 grudnia 2018 r. wniósł Sędzia Sądu Rejonowego D. P. formułując wobec ww. uchwały szereg zarzutów naruszenia prawa materialnego i procesowego oraz domagając się jej uchylenia w całości i przekazania sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania. Odwołujący się sformułował także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały. W dniu 11 marca 2019 r. Sąd Najwyższy odrzucił powyższy wniosek, wskazując, iż jest on niedopuszczalny z mocy prawa, gdyż uchwała której dotyczy nie uzyskała waloru prawomocności wobec kandydatów objętych wnioskiem Krajowej Rady Sądownictwa o powołanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej do pełnienia urzędu sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w C.. W powyższym zakresie nie podlega więc ona wykonaniu, a tym samym nie można też wstrzymać jej wykonania.

W piśmie z dnia 14 marca 2019 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego 19 marca 2019 r.) Odwołujący się wniósł o cyt. „...odroczenie posiedzenia Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2019 r. w związku z trwającymi postępowaniami przed Trybunałem Konstytucyjnym, który odroczył rozprawę do 25 marca 2019 r. i postępowaniem przed TSUE wywołanym pytaniami prejudycjalnymi NSA w sprawie II GOK 2/18. Oba postępowania dotyczą Krajowej Rady Sądownictwa i oceny zachowania zasady równowagi instytucjonalnej władzy ustawodawczej i sądowniczej w kontekście konstytucyjności wyboru członków KRS u. Ewentualne orzeczenia bezpośrednio rzutują na ważność procesu nominacyjnego w niniejszym postępowaniu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Odwołującego się (niezależnie od tego, że jego uzasadnienie prawne jest nader lakoniczne i ogranicza się w istocie tylko do przytoczonego wyżej fragmentu, nie przedstawia się w nim żadnej szerszej argumentacji prawnej mogącej przemawiać za celowością i potrzebą „odroczenia” postępowania w sprawie), gdyby miał zostać przez Sąd Najwyższy uwzględniony mógłby wywołać daleko idące skutki procesowe, odsuwając moment ewentualnego

uprawomocnienia się zaskarżonej uchwały Krajowej Rady Sądownictwa na wiele miesięcy. Przed podjęciem dalszych rozstrzygnięć nieodzowne jest więc wezwanie strony niniejszego postępowania - Krajowej Rady Sądownictwa - do odniesienia się do wniosku Odwołującego się i zajęcia w tej sprawie stanowiska. Po ewentualnym zajęciu stanowiska przez Krajową Radę Sądownictwa w określonym przez Sąd Najwyższy terminie możliwe będzie podjęcie stosownych decyzji procesowych odnośnie dalszego biegu postępowania w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.